UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

A ante N

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

rigẽda ligna ſaxaqꝫ vtunť. Sꝫ late pꝛo oĩ oꝛdine ponit. Vñ amuſſim aduerbiũ ⁊ ab eo cõpoſita adamuſſim ⁊ examuſſim.i.recte caſtigate regulariter. Gel.lib.j.ad hec ſcripta oĩa antiqoꝛa tã curioſe expectabat: aut ṽtutes pẽſitabat: aut vitia rimabať vt iudiciũ eẽ factũ adamuſſiꝫ diceres. Examuſſim examĩate ad regulã. Plau.ĩ Amb. Si vera hec loqť examuſſim ẽ optĩa. Hic emuſſicata dñr: q̃ ad amuſſim fcã ſunt.

Amyclę plr nomẽ ẽ vꝛbis laconię Tindari regia ĩ q̃ nati ſunt Caſtoꝛ ⁊ pollux. Alia ẽ ĩ Italia ĩter Tarracinã ⁊ Fũdos in paludibꝰ a Laconibꝰ cõdita: vt inq̃t Ser. Hinc amyclęus.a.um. Amyclei cũ pythagoꝛicã ſectã ſequerenť vt abſtinerẽt cęde aĩaliũ nec vicinę paludis ſerpẽtis interimerẽt ab illis deleti ſunt. Sꝫ cũ pħo nunciatus eſſet aduentus hoſtiũ poſtea cautũ eſt ne quis amplius nunciaret. Inde ex impꝛouiſo captę ſunt amyclę. Hinc pꝛouerbium Loqui volo nam ſcio amyclas tacendo periſſe.

Amydon.pe.coꝛ.ciuitas Pęonię: de qua auxilia miſſa fuerũt troianis. Iu. Eſt hic amydone relicta.

Amygdala.lę.pe.coꝛ.nux gręca: gręcaqꝫ eſt dictio q̃ ⁊ Thaſia dꝛ Hier.ĩ li.numeroꝝ. Quĩ folijs dilatatis ĩ amygdalas defoꝛmati ſunt: amygdalũ ẽt neu.gñe dꝛ p fructu. Palla. Gręci aſſerũt naſci amygdala ſcripta ſi apta teſta nucleũ ſanũ tollas ⁊ ĩ eo qđlibet ſcribas: ⁊ iterũ luto ⁊ poꝛcino ſtercoꝛe ĩuo lutũ reponas Amygdalus p arboꝛe. Col.li.iij.amygdalus ſi parũ ferax erit pfoꝛatã arboꝛẽ lapidẽ adigito. Hier.ĩ Eccle. amydalus floꝛebit ĩpinguabiť locuſta. Hic amygdalinꝰ.na.nũ.pe.coꝛ. Sere. Ferť amygdalinę ſuccꝰ nucis eẽ bibẽdus.

Amyris genus arboꝛis ẽ: vt inq̃t Hier. qđ latini putãtes myrrham dictũ vnguẽta interpꝛętati ſunt. De cuius arboꝛis noticia hoc ſolũ ad nos peruenire potuit qꝛ odoꝛem ſolum habeat ſuauẽ nullũ tamen afferat fructum.

Amylũ.pe.coꝛ.latinę ſine mola factũ. Vulgo amygdum diciť. Nam a p̃uatiua particula eſt.μύλος.mola quaſi ſine mola. Fit ex triticeo lacte expꝛęſſo cum triticum per aliquot dies in aqua purgatum eſt.

Amythaon Melãpodis pater fuit: qui inter medicos pꝛęclarus habitus eſt. Similiter ⁊ Chiron.

Amyſtis: vt aiunt potio q̃dã ẽ apud thꝛacas. alij volũt eẽ ſpẽꝫ poculi eo ꝙ neceſſe ſit vno ductu potionẽ haurire. Hoꝛ.li.j.car. Baſſum thꝛeicia viuat amyſtide: foꝛſan ab α pꝛiuatiua ⁊ μίγηναι miſceri ⁊ ſic p ĩ latinũ ĩ p̃ncipio eẽt ſcribendum

A ante N

An aduerbiũ interrogãdi ⁊ p nunq̃d poniť. Cic. an ṽo romulus ille aut paſtoꝛes aut ꝯuenas ꝯgregaſſe: aut ſabinoꝝ connubia cõiunxiſſe: aut finitimoꝝ rep̃ſſiſſe eloquẽtia videtur. Sꝫ aliq̃ñ trãſit in vim ꝯiunctiõis: cũ ſermo dubitatiuus eſt Et tũc fere ſubiunctiuo iungiť: vt neſcio an viuat pater dubito an viuat pater. Dubito an vera loquaris. Sed q̃ñ ſermo opinionis eſt: per indicatiuũ potius loquimur: vt opinoꝛ ꝙ pater aut moꝛtuus eſt: aut grauiter ęgrotat.

Anna per duplex.nn. Interiectio eſt depꝛęcantis: ⁊ nomẽ mulieris pꝛopꝛium: quod interpꝛętatur gratia eius.

Ana per ſimplex.n.dictio gręca eſt: ⁊ apud nos: modo ſurſum modo reſignificat ανα.

Anabaſius.ἀναβάσιος.aſcenſoꝛius. Hier.contra Rufinũ Idcirco ne cereales ⁊ Anabaſij tui per diuerſas pꝛouincias cucurrerunt: vt laudes meas legerent.

Anabatra: pulpita gradus ſuperioꝛes ſcanſiles: aut inſtrumẽta ſcabelloꝝ aut ſubſelia. Dicta ab Anabatra ab ἀνάβενω quod eſt ſurſum aſcendo. Iuue. Etqꝫ conducto pendẽt anabatria tigillo. ἀνάβαθρα.ſcala vel pulpitum.

Anabolagium ſeu anaboladium gręco vocabulo dꝛ: eo ꝙ de inferioꝛibus ad ſuperioꝛa eleueť pectoꝛiqꝫ iungať. Unde et p amictoꝛio ponitur: quo humeri operiũtur: quod Sindonem vocant αναβαλλόμαι. veſte reijcioꝛ.

Anaetis.idis.nomẽ deę cuiuſdã q̃ a lydis colebať: quę a Strabone anaitis dꝛ. Erat ⁊ anaitis q̃dam armenię regio. Ply.lib.v. Fluit. Euphꝛates derſenẽ pꝛimũ mox anaeitiaꝫ regiones armenię a capadocia diſcludens.

Anaximenes pħs fuit emyſtrati filius anaximãdri diſcipulus ſucceſſoꝛqꝫ qui eo die obijt quo ſardis capta fuit.

Anauros fluuiꝰ theſſalię q̃ſi abſqꝫ aura dictus. Luc.li.vj. Quiqꝫ nec humẽtes nebulas nec roꝛe madentẽ. Aera nec tenuẽ ventos aſpirat anauros. De hoc fluuio vel potius toꝛrente apollonius poeta in argonauticis lib.iij.plura ſcribit etiam in nono verſu a pꝛincipio ex pelio monte theſſalię fluit.

Anacephaleoſis pe.p. Breuis recapitulatio in q̃ repetitio rerũ ſummatim fit. Hier.contra Ioui. Ruꝛſum in iudicũ volumine q̃ſi viuens reſurgenſqꝫ deſcribiť: ⁊ ſub anacephaleoſi opera illius pꝛędicantur. Gręcę ανακεφα λεόσις.

Anacharſis pħs ex ſcythaꝝ gñe ſapiẽtię admirãdę vt ſcribit. Ci.li.v.Tuſ. Apđ ſoꝛdidiſſimos ſythas ſapiẽs. Floꝛuit Solonis tpibus cuius imaginibus ĩſcriptũ eſt lingua vẽtre pudẽdis abſtinendũ eſſe. Ply.tradit Anacharſim ĩueniſſe rotam figuli cuiꝰ circuitu vaſa foꝛmanť. Sꝫ ſi vt inquit Sene. apud Homerũ longe antiquioꝛ inueniať figuli rota non video q̃uo anacharſis eẽ auctoꝛ huius rei potuit. Ibat nudis pedibus doꝛmiebat in terra ⁊ famẽ pꝛo pulmento habebat. Hic leges araneis telis q̃ꝫ ſimillimas eſſe dicebat.

Anaclinterũ: lectulus: vulgo Mataracius ſup quo q̃eſcimus interdiu q̃lia celebꝛantur floꝛentię tuſcanica. Et apud Lãpꝛidium in heliogaballo accubita: ab alijs Sibadia dicũtur ανακαίκ λινωκάικ λίνη λεχός.

Anadiploſis.pe.p.dici põt reduplicatio ex ανα q̃ in cõpoſitione ſigt re ⁊ διπ λωσις a verbo διπλόω duplico. Duplicatio. Eſt eñi cõgeminatio dictionis in vltima pte p̃cedẽtis verſus ⁊ p̃ma ſequẽtis. Vir. certent ⁊ cygnis vlulę ſit tityrus oꝛpheus. Oꝛpheus in ſyluis inter delphinas arion.

Anachoꝛita pe.pꝛo.heremita. Anachoꝛeſis heremus vñ monachi anacoꝛitę heremũ incolentes. q̃ñ χωρος locus dicitur cum ἀνα verbum αναχωρεω ſecedo.

Anacoꝛeõ nomẽ viri pꝓpꝛiũ poetę lyrici a quo metra anacreõtica dicta ſũt. Teus pr̃ia fuit a Teo ionię ciuitatę. Ex q̃ etiaꝫ Hechateꝰ hiſtoꝛicꝰ amauit pueꝝ noĩe batillũ viſcãda plc̃hꝛitudĩe ſpectabilẽ de quo Hoꝛ. Nõ aliť ſammio dicũt arſiſſe batillo. Anacreonta teũ. Perijt acino vuę paſſę ſtrãgulatꝰ.

Anęmos pe.pꝛo.latine exanguis: dꝛ nam αιμα ſanguis a gręcis dicitur ⁊ a particula eſt pꝛiuatiua: inſeritur autem enim ne collidant inter ſe vocales.

Anemos ṽo pe.coꝛ.ventus eſt. ἄνεμος.

Anaglypha pe.p.nomẽ habẽt ab aſperitate: vt Triglypha cęlaturis ĩęqualibus eminẽtibuſqꝫ ob id qꝛ non ſunt lęuia ſꝫ aſpera ⁊ plebeia voce Releuia dñr ana eniꝫ ſuper γλύφω ſculpo. anaglyptes ſculptoꝛ: anaglyptices ars ſculpẽdi Ply. Nũc anaglypta ĩ aſperitatẽqꝫ inciſa circunlata auro. Hinc anaglypticus ica.icum. Sidonius anaglyptico metallo.

Anagnoſtes latinę lectoꝛ dicitur. Nam αναγνώσκω lego. Anagloſis recognitio lectio.

Anagoge.ges.pe.p.latine receſſus dꝛ ſubtilis ſiue excelſa: aut ſupioꝛ ĩtelligẽtia ab ἀνάκάι αγώ όθεν αναγωγη dictio

Analecta purgamẽta cęnarũ ⁊ q̃ſquilię ciboꝝ: q̃s ſub mẽſa cadentes vt aſpoꝛtare poſſint ſcoparij ferrentes pauimentũ colligunt. Mar. In pꝛęcio ſcopas teſtať palma fuiſſe. Ocia ſed ſcopis nunc analecta dabunt.

Analeſia dicta eſt eo ꝙ ſanas partes capitis ſenſu pꝛiuet. Fit vel naſcitur ex negligentia ſtomachi: aut ex nimio cibo: aut ex luxuria: aut potus frigidos do: vel nimium cogitã bibendo vel ex digeſtio ciboꝛum.

Analogos: latinę pꝓpoꝛtionalis ſilĩs. Analogia pe.p.pꝓpꝛietas pꝓpoꝛtio ſiue ꝯueniẽtia ſilĩtudo. Ci. Qđ analogiã ſtoici nos appellemus ꝯuenientiã ſi placet. Quin.li.j.inſtõnũ analogia p̃cipue q̃ꝫ pꝓprĩe ex gręco trãſferẽtes ĩ latinũ pꝓpoꝛtionẽ vocauerũt. Hęc eſt eiꝰ vis vt id qđ dubiũ eſt ad aliq̃d ſilẽ de quo non quęritur referat: vt incerta certis pꝛobet: vt ſi quęrať funis maſculini an fęminini generis ſit ex eius diminutiuo cognoſcitur qꝛ funiculus gene.maſ.eſt.

Anapeſtus pes ex duabus ſyllabis bꝛeuibus ⁊ tertia longa.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Componiť ex ανα re ꝛ παιω ferio eo ꝙ repcutiat dactylū ſono reciꝓroco. A gręcis antidactyl⁹ q̄ſi dactylo ꝯtri⁹. Ci.lib.ij. tu. Nō adhibeť ſparthis vlla ſiñ anapeſtȷ pedib⁹ exhoꝛtatio

Anaphe pe.coꝛ. Inſula ſpōte ī mari enata vt ſcribit Ply.li.ij. Ammian⁹ quoq; Emerſerūt inq̄t Delos ꝛ Hiera ꝛ Anaphe ꝛ Rhodus. Dicta Anaphe ab argonautis q̄ꝛ tēpeſtate labo rantibus ꝛ intermeſtri luna ex inſperato comparuiſſet.

Anapolegetos latine inexcuſabilis.

Anaphoꝛa pe.coꝛ. Figura quā nos relationē ſeu repetitionez dicere poſſum⁹ ana enī re: ꝛ phoꝛa latio Anaphoꝛicos relatiuus Anaphero refero. Hęc fit cū eadē dictio bis ſępiuſue ꝑ pncipia v̄ſuū repetiť: vt apud Uir. Nate meę vires mea magna potētia ſol⁹ Nate p̄ris ſūmi: q̄ tela typhęa tēnis. hāc q̄dā epanaphoꝛā vocāt. Amphoꝛę ēt ſcāſiōes ſeu aſcēſiōes ſignoꝝ vocanť ab oꝛiente circūactu mūdi quotidiano facte.

Anathema anathematis pe.ꝓ. ſeiunctio q̄dā d̄ꝛ ꝛ alienatio vt eſt apud apl'm ad Romanos. Optabam egoipſe anathema eſſe a xp̄o pꝛo fratribus meis. Rurſus anathema dicitur ab ανακαι τιθημι αναθημα. oblatio ſacrificium.

Anathematizo.zas. deuoueo deteſtoꝛ.

Anapis pe.pꝛo. Sicilię fluuius leuiter decurrens.

Anarchus ſine pꝛincipe vel pꝛincipio. Amb.lib. He. Dedit ergo pꝛincipium mūdo dedit etiā creaturę īfirmitatē ne anarchon ideſt pꝛincipio carentem crederemus.

Anaſtrophe pe.coꝛ. Inuerſio vel reuerſio d̄ꝛ. Eſt eniz vt docet Diomed̄. duoꝝ v̄boꝝ oꝛdo ꝑpoſter⁹ vt Italiā ꝯ ꝑ ꝯ Italiā.

Anas fe.gn̄is. Mar. Tota tibi ponať anas ſ; pectoꝛe tm̄ ꝛ ceruice ſapit cętera redde coco. Dicta anas ab aſſiduitate natādi: ex anatū gn̄e q̄dā germanię dn̄r ꝙ plus cęteris nutriant. Hui⁹ diminutiuū ꝓtulit. Plau.ī Aſi. Dic igiť me anaticulaz colūbā vl' catellū. Ci.v̄o li.ij. de fi.maſ.gn̄e dixit. Serpe anguicl'os: volare merulas: natare anaticl'os: coꝛnib⁹ vti videm⁹ boues. Hic anatin⁹ na.nū.pe.ꝓ. Plau.ī rub. Ut foꝛtūati ſīt fabꝛi ferrarij q̄ apd̄ carbōes aſſidēt: ſp calēt: vtinā foꝛtuna anatia nūc vterer vt cū exiſſē ex aq̄: arerē tm̄. Eſt ꝛ anas nomē fluuij ī hiſpāia. Et anatē moꝛbū dixerť q̄ vetulę laboꝛāt

Anatarius.ria.rium. qd̄ ex anate eſt: vt anatarię plumę. Siuę qd̄ ad anates pertinet: vt anataria aquila quę anates venatur. Anatarius anatarij: qui anates cuſtodit paſcitue.

Anatomias vl' anatomia. Gręci diſſectiōes dicūt Inde anatomia fieri d̄ꝛ cū hūanū coꝛp⁹ diſſecať: vt vene nerui ꝛc̄. a medicis ꝯſpici poſſint. ab ανα ꝛ τεμνω icido ide ēt επιτομη

Anaxarch⁹ nomē ꝓpꝛiū ph̄i abderitę ſectatoꝛiſq; Democriti. Hic habuit inimicū Nicocreōtē cypꝛi tyrānū a quo cōpꝛenſus ꝯiectuſq; ī pilū ptiſanę ſiue moꝛtariū ſaxeū qd̄ gręci ολμον vocāt. Ibiq; ferreis malleis ꝯtuſus adeo tolerāter ꝑtulit aſꝑimos illos cruciat⁹: vt v̄bū illd̄ memoꝛabile ꝯdupli cauerit: tūde tūde Anaxarchi folē auarchū enī non tundis. Ad vltimū amputationē lingue minitante tyrāno pꝛotinus dentibus abſciſſam ꝛ cōmanducatam linguā in os eius ira patulum conſpuiſſe dicitur.

Anaxagoꝛas pe.coꝛ. Clazomeni⁹ ph̄s fuit in phyſicis ꝑcellens. Hic n̄ mō gn̄is gl'ia ꝛ diuitijs veꝝ aī quoq; magnitudīe clariſſim⁹ fuit q̄ppe q̄ totū p̄rimoniū ſuis ſpōte reliq̄t. Et cū ab eis negligentię īſimulareť. Quid ḡ inq̄t nōne vos iſta curatis: Moꝝ abſcedēs ad ſpeculādū rexnām ſe ꝯtulit ſtudio doctrinaꝝ flagrās rei ꝛ ꝑuatę ꝛ publicę oīno negligēs ꝛ incurioſus adeo vt cuidā ſe ita compellāti. Nulla ne tibi p̄rię cura ē: Dixit. Mihi v̄o p̄rię cura ꝛ q̄dē ſūma ē digitū in cęlū intendens. Hic cū poſt diutinā peregrinationē in patriā reueniſſet: poſſeſſiōeſq; deſertas vidiſſet. Nō eſſem inquit ego ſaluus niſi iſtę periſſent q̄ pluris faciēs culturā īgenij q̄ꝫ ꝑdioꝝ famigeratus fuit inter ph̄os. Lampſaci perijt.

Anaxilides. nomē ph̄i. de quo Hier.cō. Ioui. ſcribit ꝙ is li.ij. ph̄ię ferat peritionē matrē Platonis phantaſmate Apollinis oppꝛeſſam ꝛ ſapientię pꝛincipem nō aliter arbitretur niſi de partu virginis editum.

Anaxus fluuius qui fluit per feltrenſem agrum.

Ancęſa dicta ſūt ab antiquis vaſa: quę cęlata vocamus ꝙ circūcędendo talia fiant: ipſumq; cęlare verbū ab eadem cauſa dictum eſt. d. cum. l. permutata.

Anceps a caput cōpoſitū ē: cū genitiuū ī tis faciat: ſicut alia cōpoſita biceps.itis. triceps q̄triceps ml'ticeps ꝛ ꝑceps. Nā q̄ ī pis exeūt a capiēdi ſignatiōe veniūt: vt Pꝛinceps: mānceps municeps ꝛ hmōi. Dict⁹ ē ergo anceps q̄ſi dubij capitis. Eſt enī anceps duplex. Lucil. Nemo hos ancipites ferro efferri cardines. Interdū anceps d̄ꝛ qd̄ ex vtraq; parte acutum eſt Idē Uecte atq; ancipiti ferro effringā cardines. Interduz ponitur pꝛo ambiguo. Uirg. Anceps pugna diu.

Anchiale ciuitas de qua Strab. Poſt zephiriū inq̄t anchiale ſupꝛa mare Sardanapali opus. Ex hac vꝛbe fuit athenodorus q̄ non a ſardanapali ſed ab anchiale iapeti filia conditā vult Cydmi matre a quo nomē vicino flumini.

Anchiſes nomen pꝛopꝛium patris ęneę ꝛ capis filij.

Ancillę dictę ſunt ab anco Martio ꝙ is bello magna fęminarū numerū cęperit ſiue ꝙ antiq̄ anculare dicebāt miniſtrare. Ex quo dij quoq; ac deę feruntť coli quibus noīa ſūt anculij ꝛ anculę. ancillula diminutiuum eſt.

Ancilloꝛ aris. miniſtro vl' dedico me ad miniſtrādū ac ſeruiēdū moꝛe ancillaꝝ q̄ ſuis miniſtrāt ac ſeruiunt heris. Cic. in Sal. Nō enī vni pꝛiuatim ancillatus ſum: ſed quantū q̄ſq; reip. ſtuduit tm̄ mihi fuit aut amicus: aut aduerſarius.

Ancile per ſimplex. l. ꝛ pe.ꝓ. Scutū bꝛeue nō rotundū ſ; ita ex vtroq; latere erat reciſum vt nullus angulus videri poſſet: ꝛ ſūmū īſimūq; ei⁹ lat⁹ medio pateret. Dictū ab am ꝛ cęſum q̄ſi anciſuz. Uel ab ὀνκων qd̄ eſt cubit⁹. Ul' ab ακης remediū: q̄m peſtilentię remediū fuit. Ferť numę pūpilij tēpeſtate de cęlo deſcēdiſſe vnāq; editā vocē oīuz potētiſſimā foꝛe ciuitatē q̄ꝫdiu id ī ea māſiſſet. Itaq; fcā ſūt eiuſdē gn̄is plura q̄b⁹ id miſcereť ne īternoſci cęleſte poſſet. De h̄ Ouid.li. iiij.fa. Ecce leui ſcutū v̄ſatū leuiť aura Decidit a ppl'o clamoꝛ ad aſtra venit. Et lib.v. Atq; ancile vocāt qd̄ ab oī ꝑte reciſū ē. Quaq; ocl'is ſpectes angulus oīs abeſt. Liu.li.j. Alios itē duodecī marti gradiuo legit: tunicęq; pictę īſigne dedit: ꝛ ſuꝑ tunicā ęneū pectoꝛi tegmen cęleſtiaq; arma q̄ ancilia appellāť ferre ac ꝑ vꝛbē ire canētes carmina cū tripudijs ſolēniq; ſaltatu iuſſit. Hoꝛ.lib.iij.car. Hoc ancilīuz declinauit magis auctoꝛitate ſua fret⁹ q̄ꝫ regl'a ꝺclinādi. Ancilioꝝ noīs ꝛ togę. Iuue. v̄o adiectiuū poſuit cū dixit clypeis ancilibus.

Anculi ꝛ anculę. dij deęq; putabantur.

Ancus qui aduncū bꝛachiū hꝫ ꝛ expoꝛrigi nō pōt. Unde quartus Roma. rex Numę ex filia nepos ſic cognominatus eſt a cubito quē incuruū habebat.

Ancona ſ; ancon moꝛe gręco cubitus vl' curuus d̄ꝛ. Quo noīe dicta ē vꝛbs piceni ſuꝑ adriatico mari poſita. Soli. Anconē q̄s ignoꝛat a Siculis ꝯditā. Ply.li.iiij. A ſiculis ancon colonia ꝓmōtoꝛio chimerico appellata ē ī ipſo flectētis ſe oꝛe cubito. Et ancones nō ſolū ī hoīb⁹: ſ; ꝛ parietib⁹ ꝛ ꝓmūtoꝛijs ꝯflexa ī cubitos aut ꝯfracta ī humeros dn̄r vt auctoꝛ eſt Uictru. Nā de humeris. Papi. Conſedit virideſq; humeros. Sunt ꝛ in montibus articuli. Pl. in calce operis.

Anchoꝛa pe.coꝛ. dens ferreus q̄ſi ancha curua man⁹ dcā: ꝙ ꝑ hoīs man⁹ ſcopulos cōpꝛendat. Anchoꝛā ꝑmi Tyrrheni inueniſſe ferūť. Hoc nomē Ser. aſſerit ꝯ regulā recipe aſpirationē. Tn̄ ego apte video eſſe nō latinā dictionē: ſed gręcaz αγχυρα απο του αγκυλου καιρεω: ſ; ꝙ latine cū ch ſcribať ratio eſt q̄m κ tenuis vertitur in χ ſuā aſpiratam.

Anchoꝛarius a.um. quod ad anchoꝛam pertinet vt funes anchoꝛarij. Hircus. Stoꝛias autem ex funibus anchoꝛarijs tres fecerunt.

Anchoꝛarius qui curam anchoꝛę habet vt eam vel demittat vel eleuet.

Ancyra nomen duarum vꝛbium quarum altera eſt phꝛygię altera galatię. Hinc ſynodus ancyritana in iure pontificio ſępe nominatur. Dicta ancyra ab anchoꝛis nauium captarum a Mitridate quas Ptolomęus ęgypti rex ſuppetias gallogręcis miſerat.

Andrago pe.pꝛo. mulier animum virilem habens απο του

ανδρος και αγειν ab homine agendo.
Andron ſpatium inter duos parietes in quod pluuia deſcen-
dit. Plynius. Tam alti abditiq; ſecreti illa ratio eſt q iter-
iacens andron parietem cubiculi hortiq; diſtinguit. Qui-
dam accipiũt pro loco in domo anguſtiori in quo viri plu-
rimum verſantur: vt gynętium in quo mulieres. Eſt etiaz
hoc noīe ſicut ſcribit Ptol. oppidum inferioris regiōis nili
Andros inſula ſicina Samo cum oppido eiuſdem nominis:
quę aſię adiacet ex oppoſito ad epheſum. De qua Ouidius
libro duodecimo metha. Et totidem natis andros fraterna
potita eſt. Hęc primo dicta fuit Lauros poſtea antandros.
Hinc Andrius. a. um.
Andricus. pe. cor. Cilicię mons: aut inquit Stra. Quo etiam
nomine dictum eſt flumen apud Ply. lib. v.
Andronitis. pe. p. locus in domo vbi ſoli viri habitant: ſicut
Gyneconitis vbi ſolę mulieres. Victru. lib. vj. Andronites
dñr q ī his viri ſine īterpellationibꝰ mulierũ verſant: quē
ανηρ ανερος και ανδρος virũ denotat vñ androgynus
Androgynos. pe. cor. q̄ vir ē ꝛ fęmina Hermaphroditus απο
του ανδρος και γυνη. i. ab hoīe ꝛ femina. Aug. li. xvj. ci.
dei. androgyni quos ēt hermaphroditos nuncupāt q̄uis
admodũ rari ſint in quibus ſic vterq; ſexus apparet: vt ex
quo potius debeāt accipere nomen incertum ſit.
Andragynę ſt ppl'i ī aphrica vt li. vij. Ply. ſcribit vtriuſq; nāę
īter ſe vicibꝰ coeũtes. Dextra māma his viril: leua mľiebris.
Andrachne herba eſt que portulaca dicitur.
Andegauia regio gallię turonibus ac bituriensibus finitima
oceanoq; proxima.
Androdus nomen proprium filij codri athenienſium regis q̄
epheſum condidit ꝛ Jonium regium ibi conſtituit
Andremō nomē eſt eius qui colophonem ędificauit.
Andromache. pe. cor. Hectoris troiāi vxor: q̄ a virili pugna no
men ſortita eſt. Nam viri pugna interpretatur. ανδρος
μαχη quaſi viris depugnans. Fuit enim virili animo ſe-
pta ꝛ quędam veluti virago.
Andromede pe. cor. Cephei ꝛ Caſſiopes filia a pſeo amata: ꝛ
in vxorem ducta. Que mineruę beneficio inter aſtra collo-
cata dr̄ pp perſei virtutē q eā Ceto ppoſitam a periculo li
beraret. Oritur in parte piſcium duodecima.
Anethum cũ h genus herbę boni odoris.
Anphractus ab origine duplici fluxũ hz hoc eſt ambitu ꝛ fran
gendo. Amb. Tenaces ſermonis accepti ipſos eſſe anphra-
ctus aurĩũ ipſe vſus nos docet. Si q̄dez vel in cōcauis mon
tiuz: vel in receſſu rupiũ vel in anphractu fluminũ vox au-
ditur dolcior: ꝛ reſponſa ſuauia referrens echo reſultat.
Angelus latine nũcius. Nam officij nomen eſt nō naturę. Sē
per enī ſpiritus ſunt: ſed cum mittuntur vocantur angeli.
Anger gñs ſerpentis qui cruciator ꝛ ſpatarius dicit̄ eſt ꝛ no-
men fluuij in Jllyrico.
Angor corporis vel aī cruciatus. Sic anxietas: et anxietudo.
Ci. li. ij. de repu. Quartaq; anxietudo prona ad luctuz ꝛ mę
rens ſemper ſe ipſa ſolicitans.
Ango gis. xi. anctũ. facere debuit ſicut plāgo. At Dio. Anxius
pt̄m ab angor dixit nō anxius q̄ḋ nomē ē. Jdeo anxium ab
ango ſupinũ eē ↄuenit q̄ḋ tñ minime legi. Eſt āt angere cru
ciare ſuffocare p̄mere vexare. Et ad aīuz ꝛ ad corpus ꝛ ad
vtrũq; pmiſcue ptinet. Ad aīuz Gel. Milo p̄ſtabilis hō ſa
piētię quonā vſq; debuerit ↄ legē cōtraq; ius p aīco pgre
di eaq; res ī fine quoq; vitę ipſo aīuz anxit. Ad corpꝰ Co. li
viij Cauēdũ ē vt tenerior ſeparet̄ a validioribꝰ qr robuſtꝰ
angit ībecillũ Ad vtrũq; pmiſcue Gel. Dũ pyrrhꝰ rex intra
Jtaliā eēt ꝛ vnaz atq; alteram pugnam aſpere pugnauiſſet
ſatiſq; angerētur Ro. ꝛ pleraq; italia ad regem deſciuiſſet
Plau. Pro ab ſumo poſuit in Aul. Tum angiſſe aquam ſi-
quis petet tñ grecum eſt αγχω. i. ſuffoco.
Angina pe. p. genꝰ morbi acutiſſimi quo fauces angũt̄ ac ſtrā
gulant̄: q̄ ꝛ tōſillę dr. Jmperitũ vulgus medicoꝝ Squinan-
tiā vocat: cũ hypocrates ꝛ galenus ſynanchē appellitaue-
rint. Ply. Tōſillas ſeiungit ab angina. Dicta angina q an-
gat Plau. Vellem me in anginā verti: vt huic aniculę fau-
ces p̄occuparē. Mace. Subuenit anginę melli vinoq; iuga
te. Feſtꝰ. Anginā vinariā habere dicũt̄ q̄ vino ſuffocātur.
Angiportus ꝛ angiportũ vtroq; modo dr̄: quē alij dicunt eſſe
viā ſine exitu alij vicũ anguſtũ ꝛ flexuoſuz ī modũ anguis.
Var. li. j. de lin. lati. Quod exitũ nō hz ac peruiũ nō ē angi-
portũ ꝛ id anguſtũ ab agēdo ꝛ portu. Alij q inter portus ſit
anguſtus locus hoc eſt inter domos quas vel portus vel in
ſulas veteres dixerũt. Alij arctas vias quas gręci ζενοπο
υς appellāt. Feſt. Angiportus ē iter cōpendiariũ in oppi-
do q̄ſi anguſtus ad portũ aditus. Nā q̄ ſunt latiores fereq;
militares p̄torię ↄſulares platęę noīant̄: vt inq̄t Vict. Vlp.
Angiportũ a portu dictũ eſt: portus v̄o cōcluſus ꝛ munitus
locus eſt quēadmodũ ꝛ ſtatio: ab importādis exportādiſq;
mercibꝰ nomē hñs. Ter. ī Adel. Jd q̄dē angiportũ nō ē pu̇
um. Et ī Phor. Sz hinc ↄcedā in angiportũ hũc deſertum.
Anguſtus. a. um. ſtrictus a quo anguſto. as q̄ḋ ē ſtrigo. Vñ ꝛ
coanguſto: vt apud Euang. Et coanguſtabũt te vndiq;.
Anguſtia: ſtrictitudo q̄ tā ad aīuz q̄z ad corpus pertinet. Amb.
Et inter anguſtias animi ꝛ corporis anhelo cruciabat̄ ſpũ.
Angulę ppl'i ī aphrica garamātas. Fert̄ eoꝝ femīs nocte q̄ nu
bunt oīum ſtupro patere: in reliquum pudicas eſſe.
Angulus pe. cor. locus eſt quem duo parietes iungunt Dictus
q ibi anguſtus ſit locus.
Anglia: q̄ britania ab eruditis dr̄ Jnſula inſignis in oceano q̄
vndiq; a circũfuſo mari cōplexa ē nuſq̄z iuncta cōtinenti ſz
ab oī orbe noſtro diuiſa: q̄ quōdam ab albis rupibus quas
mare abluit Albiō dicebat̄. Hanc primũ troes incoluerunt
q̄ troia diſiecta fugerũt excīſā patriā palladiſq; oraculo claſ
ſe ī hāc īſulā migrauerũt: atq; gigantes tũc inſulā tenentes
multis victos p̄lijs expugnauerũt. Hāc poſtmodũ longo tē
poꝝ tractu Saxones q̄ ſũt illuſtres alemanię ppl'i, oppreſſe
re: agroſq; ꝛ opes īter legatos ſaxonũ regina Angela diui-
ſit. Atq; vt linguę pariter ꝛ gentis memoria ī deuicta inſula
ſempiternũ foret: ab Angela cuiꝰ ductu victa ē Angliā tel-
lurē illā vocauit. Quāq̄z plęriq; angliā veluti nr̄i orbis an
gulũ p̄dicēt dictā. Situs ipſius ē vt ↄ aſpectũ Gallię ꝛ hiſpa
nię ſita ſit. Eiꝰ ambitus q̄dragesies octies ꝛ ſeptuaginta q̄n
q; milibꝰ paſſuũ ↄſtat De hac īſula Vide ī dictiōe Britania
Anguis tā fę. q̄z ma. gñis p ſerpēte ī aquis ō gēte. Val. li. j. L.
Silla cōſul ſociali bello cũ in agro Nolano ante p̄toriũ im-
molaret ſubito ab vna parte arę plapſaz anguē proſpexit.
Frequētius tñ maſ. gñe pfert̄. Vñ ꝛ ancuiculus diminuti
uũ facit vt apud. Cice. Serpere anguiculos. Anguis q̄ñ ſe-
nuerit perdit aſpectũ. Et ſi voluerit redire ad iuuētutē ieiu
nat. xl. diebus vt laxetur pellis eius. ꝛ ſic anguſtũ foramē in
quirit vt dum nititur exire inde pellem ſenectutis dimittat.
Anguimanꝰ vocati ſũt elephāti qr pboſciſq̄z manũ diximꝰ vo
cari ad oēm partē v̄tit̄ Lucr. li. v. Anguimanꝰ belli docue-
rũt vulnera pęui ſufferre cũ magnas martı̄ turbare catuas.
Anguifer: qui a gręcis dicitur. οφιουχος.
Anguillę piſciũ ſolę exanimes nō fluitant Non ouo nō coitu
eas pcreari ſcribit. Arum. Dictę anguillę q ſpetię anguem
repreſentent. Var. Ex parte a ſimilibus aliqua rebus ſunt
tranſlata: vt anguilla ꝛ lingula.
Anhelo. as. pe. pro. ex am. ꝛ halo. m. in n mutata ſignificat an-
xie halo. Vñ ꝛ p ardēter cupio p trāſlationem poni cōſue
uit. Aug. Jbat ſpirans ꝛ anhelans cędes. Anhelitus. us. pe-
nultima correpta ipſe ſpiritus anxie actus.
Anelus. a. um. pe. pro. Vir. Et ſenibus medicantur anhelis.
Amb. Anhelo cruciabatur ſpiritu.
Anhelator: qui id vitij patitur. Ply. lib. xxij. Anhelatoribus:
ꝛ in tuſſi vetuſta cum porro ex aceto datur.
Animus ꝛ anima in hoc differunt: q anima ſit vitę. Jn homi
ne autem quattuor animas eſſe conſtat. Vitalem. ſ. quę et
in vermibus eſt: qui tñ mouent̄. Senſualē vt in brutis aīa
libꝰ ī q̄bus ē ſēſus ꝛ timoris ꝛ gaudij. Jntellectualē: quę eſt
in hominibꝰ tñ qui ꝛ cogitare ꝛ iudicare poſſunt. Et q̄ īfra
oēs eſt phyſicā: hoc eſt nālē vt ea q̄ eſt ī arboribꝰ ꝛ herbis: q̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

et ſi nõ mouent̃ vitã tñ habẽt cũ naſcãt̃ creſcant ⁊ pereant. Aĩus cõſilij ꝫ hoc a poetis plerũqꝫ abuſiue vſurpent̃. Aug. Aĩus eſt ſubſtãtia q̃dã rõnis particeps regẽdo corpori accõmodata. Ci. lib. j. Tuſ. ſic differit. Animũ aũt alij aĩaꝫ vt fere nr̃i declarãt nomẽ. Nã ⁊ agere aĩam ⁊ efflare aĩaꝫ dicimus Et aĩos ⁊ bene aĩatos ⁊ ex animi ſnĩa. Ipſe aũt aĩus ab aĩa eſt dictus. Sciendũ tamẽ eſt ꝙ aĩus ꝓ aĩa plerũqꝫ ſumitur: vt apud eundẽ in Cato. Qui ſi in hoc erro ꝙ aĩos ĩmortales credam: libenter erro. Et iterũ. Sic mihi perſuaſi: ſic ſentio cum tanta celeritate aĩorum: ⁊c. Eius ↄtrariũ ẽ inanimis qui aĩa caret. Sil'r exanimus ſiue exanimis. Semianimus q̃ ſemiuiuus eſt. Sumit̃ ꝓ Ingenio ſiue ĩtellectu. Sal. Omnes hoĩes p̃res Con. q̃ ð reb⁹ dubijs. ↄſultãt ab oĩ odio amicitia ira atqꝫ miſericordia vacuos eſſe decet: haud facile aĩus verũ ꝓuidet: vbi illa officiunt: neqꝫ quiſq̃ꝫ oĩuꝫ libidini ſimul ⁊ vſui paruit. Ubi enĩ intẽderis ingeniũ valet ſi libido poſſidet ea dominat̃ aĩus nil. valer. Aliqñ ꝓ voluntate ſiue affectu ⁊ delectatiõe vt apud eũdẽ. Ita ſemꝑ imperiũ ad optimũ queq̃ꝫ a minus bono transfert̃. Pla. in epiſ. Captiuã adoleſcentulã de p̃da mercatus. Quid ego ex te audio: h̃ qð fabulor. Cur eã emerit. Animi cã. Quot illic aĩos hꝫ. Var. lib. iij. de re ruſ. Hic illud alteꝝ genus ornithonis q̃ aĩ cã ↄſtitutus a te ſub caſino fert̃. Hinc fit vnanimis q̃ vni⁹ ẽ aĩ. i. volũtatis. Qñqꝫ ꝓ ſpũ ſiue flatu ac vento. Lac. li. de opi. Alij ſanguinẽ aĩam eſſe dixerunt alij ignẽ alij ventũ vñ aĩa vel aĩus nomẽ accepit: ꝙ grece vẽtus ανεμως dr̃. Cic. lib. j. Tuſ. Si aĩa aĩus eſt: fortaſſe diſſipabit̃. i. vẽtus. Et iterũ. Siue illi animi ſint aĩales. i. ſpirituales. Teren. in Adel. Animũ recipere. i. ſpiritum ſiue flatũ recupera ſeu quieſce. Nõnũq̃ꝫ ꝓ ira. Vñ illud. Pone aĩos ⁊ pulſus abi. Sꝫ rectius de aĩa dr̃ Ply. Ergo ⁊ hec animi aſperitas ſiue poti⁹ aĩe dulciore ſucco mitigat̃. Interdũ ꝓ memoria. Vir. Oĩa fert etas aĩum quoqꝫ. Sepe etiã ꝓ fortitudĩe. Vñ aĩoſus magnanimus ⁊ puſillanimus. De aĩa v̾o ⁊ aqua aĩatur corpus ⁊ aqua aĩus eſſe dr̃. Sal. At nobis eſt domi inopia: foris es alienũ: malares ſpes multo aſperior. deniq̃ꝫ quid reliqui habemus p̃ter miſeram aĩam. Iuue. Hi nũc ⁊ ventis aĩaꝫ cõmitte dolato Cõfiſus ligno digitis a morte remotis Quatuor aut ſeptẽ ſi ſit latiſſima theda. Sil'r: aĩa ponit̃ ꝓ mente. i. ꝓ aĩo Macro. Tunc enĩ aĩa libera ẽ ⁊ nulla corporis cogitatiõe ĩpedita. Aliqñ ponit̃ ꝓ vento ſiue ſpiritu aut flatu ⁊ oris odore. Vir. Quãtũ ignes aĩeq̃ꝫ volẽt. Hor. Impellunt aĩe littora thracie. Plau. in Aſi. Dic amabo an fetet aĩa vxoris tue: Virg. Aĩas ⁊ olentia mediora fouent illo. Greci aĩam ψυχηυ vocãt quaſi αναψυχην qꝫ reſpirãdo refrigeret. Cauſa enĩ corporis viuẽdi eſt reſpirãdi et refrigerandi vim exhibens. vel quaſi φυσυκην ꝙ. ſ. phyſim. i. nãm. Auctor Plutar. ĩ cratillo. Orige. in li. periarchõ. Terẽ. Hoc vbi audiui ad fores ſuſpenſo gradu placide ire perexi. Acceſſi aſtiti. aĩam cõpreſſi: aurẽ admoui. Plau. Ne quid emittat aĩe dormiẽs. Et aĩa capit̃ ꝓ ira. Pla. Aĩam cõprime. Hinc Aĩoſus ⁊ aĩatus ꝓ iracũdo. Sumitur ⁊ ꝓ aqua Idẽ. Ni ego illi puteo ſi occepſo aĩam oẽm intertraxero. Varro poſuit aĩaꝫ ꝓ ſomno. Et phrygias audire aĩas. Vir. ꝓ ipſo hoĩe. Ite ait egregias animas que ſanguine nobis hanc patriam peperere ſuo.

Animula diminutiuum ab anima. Ser. Sul. In vnius muliercule animula iactura facta eſt.

Animal ab anima eſt: ⁊ eſt ſubſtantia animata ſenſibilis.

Animalis ⁊ hoc aĩale qð ẽ ex aĩali ſiue qð hꝫ aĩaꝫ. Vñ veteres aĩales deos dixerũt qui de aĩalibus eẽnt facti: vt penates. Et aĩalis dr̃ ſpiritualis. Ci. lib. Tuſ. Siue illi aĩ ſint aĩales. Huius cõtrariũ eſt Exanimalis q̃ nõ eſt aĩal: vel ꝙ ſine aĩa eſt. Plau. in Bac. Nã neq̃ꝫ bellona mihi vnq̃ꝫ neq̃ꝫ mars creduit ni illum exanimalem faxo: niue exheredem fecero vite ſue. Hinc animalitas ꝓ ipſa animalis eſſentia.

Animãs gñis fe. ⁊ aliqñ neutri. Ci. de natu. Aĩantium alie coriis tecte: alie villis veſtite. Et ſig̃t quod hꝫ aĩam ſicut qñ eſt adiectiuũ. Ci. li. iiij. ad herẽ. Sed inuẽtio filium facilis erit ſi quis res ſibi oẽs animantes ⁊ inanimãtes mutas ⁊ eloq̃ntes. Dicũt̃ inter ſe animãtia ⁊ aĩalia. Nã animãtia ſuperiorẽ tenẽt locũ ⁊ aĩalia ſubire hñt atq̃ꝫ cõplectũt̃ tãq̃ꝫ gñs ſem Sũt enĩ q̃dã: q̃ aĩaꝫ hñt nec ſũt aĩalia ſꝫ aĩantia ſicuti ſatis ⁊ arbuſtis aĩaꝫ alentẽ ĩeſſe tradũt: quã ph̃i recẽtiores vegetatiuã appellãt itaq̃ꝫ viuere ⁊ mori illa dicim⁹: nec aĩalia tñ ſꝫ aĩantia nũcupãt̃: vt docet Sene. li. viij. eplarũ moraliũ. Interdũ tñ aĩantia dñr aĩalia. Unde dicimus. Animantiũ tria eſſe genera. Terrenum Volatile ⁊ aquatile.

Animoſus habens in ſe vehementiã animi: ſiue q̃ ẽ elati ſpiritus. Oui. Pyrrhus achilleides animoſus imagine patris. Ci. ĩ Cato. Ex quo fit vt animoſior etiã ſenect⁹ ſit q̃ꝫ adoleſcẽtia. Et aĩoſus dr̃ iracũd⁹. Vir. Quos aĩoſi euri aſſidue frãgũtq̃ꝫ ferũtq̃ꝫ. Et ea ps aĩe ĩ qua ire ſedes ẽ vocat̃ animoſa.

Animulus dimi. Plau. mi animule mi olympio.

Animo. as. fortẽ reddo delibero ⁊ q̃ſi animuꝫ ĩduco ſiue animum incito. Et ſic ab anim⁹ deſcẽdit Clau. li. iij. Qualis peſtiferas aĩare ad p̃lia taxos torua megera ruit. Hiero. ad Euſto. Sic ordinata: ſic rõni cõformia mãdata ſororibus p̃feras vt ẽt depꝛauate ſuꝑbie mentes animent̃ ad obediẽtie ſemitas. Macro. Animati ſũt ergo veteres ad faciẽdã diſcretionẽ. Aliqñ aĩare eſt aĩam induere ⁊ viuificare. Tunc qꝫ ab aĩa ſiue ab aĩo cũ ꝓ aĩa capit̃ fit. Lact. lib. j. Id incõueniẽs eſt deo: q̃ verus pater eſt: per quẽ ſumus: ⁊ cuius toti ſumus a quo fingimur aĩamur ⁊ illuminamur. Col. lib. ix. Diebus q̃bus animãt̃ oua: ⁊ in ſpẽm volucrũ ↄformãt̃. Inde fit Aĩatus ⁊ inaĩatus. Ci. li. ij. of. Partim inquit ſunt inaĩata vt aurũ ⁊ argẽtũ. Participiũ tñ p̃ſentis tẽporis animans ſicut paulo añ dictũ ẽ ſig̃t qð hꝫ aĩam: vt apð eundẽ. lib. j. offi. Principio generi animãtiũ oĩ a nutura tributum eſt vt ſe vitam corpuſq̃ꝫ tueatur. Huius verbi compoſitum ⁊ contrariũ eſt. Exanimo quod eſt anima priuo.

Animatus etiaꝫ ab aĩo fit: ſicut a tunica tunicat⁹. a Galea galeatus: cũ aĩus ſumitur ꝓ voluntate. Ci. D. Bru. Ita paratus ſeu aĩatus eẽ debes vt nihil facias niſi iuſſus. i. eam voluntatem habere debes. Aliqñ animatus dicitur iratus. Idem Ego vero nihil ita animato homine miſerius dicerem.

Animaduerto ſig̃t aĩum illuc verto: hoc eſt ſenſus ĩ illud qð ſit intẽdo cogito intueor ↄſidero. Hiero. ĩ lib. iiij. R. Aĩaduertite quot occaſiões querat. Pla. aĩaduerte hoĩeꝫ ſubalbidũ. Ci. lib. i. de di. Experrecta nutrix animaduertit dormientẽ circũplicatũ ſerpentis amplexu. Aliqñ aĩauertere ſig̃t punire oppugnare verberare irã exercere ſꝫ cũ accuſatiuo mediante in vt animaduerſuꝫ in quoſdã inquit Suetonius Inde aĩaduerſiões dicte ⁊ animaduerſi ip ſi puniti. Pau. Corpora aĩaduerſoruꝫ quibuſlibet pereũtibus ad ſepulturam danda. Plautus. Is cũ in herũ aĩaduertiſſet grauius. i. irã cõuertiſſet. Terẽ. in an. aliter poſuit. Ea p̃mũ aĩaduertẽda iniuria eſt. i. caſtigãda ⁊ vĩdicãda. Hic aĩaduerſio qð mõ cõſiderationẽ: mõ punitionẽ ſig̃t. Et animaduerſor punitor. Apu. Exponaꝫ breuiter qð animaduerſor meus fecit.

Ania: Romana mulier: que cũ eã propinquus moneret: vt alteri viro nuberet. Eſſe. enĩ ei ⁊ etatẽ integrã ⁊ faciẽ bonaꝫ. Nequaq̃ꝫ hoc faciẽ inquit. Si enĩ virũ bonum inuenero vt ante habui: nolo timere ne perdam. Si malum quid neceſſe eſt poſt bonum peſſimum ſuſtinere.

Anio. anienis. pe. ꝓ. nomẽ fluuij in agro tyburtino: qui e ſublimi in valẽ ſubiectã p̃ceps fertur. Hor. Et p̃ceps anio ⁊ tyburti lucus. Hĩc anienus. a. um. Proper. Siue aniena tuos tinxerit vnda pedes. Anieni nomẽ indidit Anius rex etruſcoꝝ q̃ inſequẽs Lethegũ filie raporẽ cũ eũ aſſeq̃ nõ poſſet ĩ fluuiũ inſilijt: ibiq̃ꝫ extinctus: vt anio vocaretur effecit.

Anitor. pe. ꝓ. contra nitor opitulor. Sal. Poſtea Piſo in citeriorẽ hiſpaniã queſtor ꝓp̃tor miſſus ẽ annitente Craſſo qui eum infeſtum inimicum. Cn. Põpeo nouera. Et ãniti ẽ valde ſiue ĩtenti⁹ niti: ⁊ conari ĩcũbere ad aliq̃d agẽdũ. Ci. in Lel. Sic natura ſolitariũ nihil amat. ſempq̃ꝫ ad alið tanq̃ꝫ admiculũ annitit̃ qð ĩ amiciſſimo quoq̃ꝫ dulciſſimum eſt.

Annaſcor iuxta naſcor. Hel. Dẽtes quoqꝫ ⁊ in ſeptem primis

menſibus ⁊ ſeptenos ex vtraq; pte gigni ⁊ caderē annis ſe primis ⁊ gemīos annaſci ānis fere bis ſeptenis. Hic agnat⁹ ⁊ agnatio in q̄bus ſubtrahit n q̄ pro d poneret ⁊ ponit g.

Annoto.as.pe.coꝛ.iuxta ſiue ad aliq̄d noto ītitulo ſigno. Lac. li.v. Et auſ⁹ē libꝛos ſuos nepharios ac dei hoſtes ānotare

Annus a circuitu tp̄is cū veteres am pro circū ponant: ⁊ nare fluere. Ser. ab ānulo dici exiſtimat ꝙ in ſe redeat q̄ſi ānul⁹ Virg. Atq; in ſe ſua ꝑ veſtigia voluit ānus: ſ; tūc virgilius περιφρας ικῶς exp̄ſſit ενιαυτον. Nā menſibus ī ſe cucurrētibus voluitur. Sol.n.per duodecim zodiaci ſigna excurrens ānū; ꝯficit vñ apud egyptios ante īuentas lr̄as dracone picto ſuā moꝛdētē caudā q̄ ī ſe recurreret īdicabat Alij ab ānouatione deriuant ab ανα ⁊ νεοω renouo q2 ſp renouat. alij a ḡco εννον vñ apud nos dicimus triēnium illi τριεννον. Eſt āt triplex ān⁹ Lunaris.xxx.dies hn̄s. Solſtitialis qui.xij.continet menſes. Qui dr̄ ſolis anfractus cū; peractis.ccclxv.diebus ⁊ quadrāte ad eadē ſyderū loca redit. Qui ēt ānus vertēs dr̄. Et magn⁹ ann⁹ quē eſſe voluerūt oībus planetis in eūdē recurrētib⁹. Et h̄ fit ſm̄ Ciceronis hoꝛtenſiu; poſt ānos duodecim milia noningentos q̄n quagintaq̄tuoꝛ ſolſtitiales.

Annales dn̄r res geſtę q̄ de āno in ānū ī hiſtoꝛias rediguntꝛ: noſtriq; tp̄is eē poſſunt. Vñ. Virg. Et vacet ānales noſtrorū audire laboꝝ. Hiſtoꝛia res geſtas narrat ⁊ ab ętatis noſtrę memoꝛia remotas. Ci.li.ij.ꝺ oꝛa. Erat.n.hiſtoꝛia nil aliud niſi ānalium ꝯfectio. Gellius ſic h; Recte annales hiſtoꝛias appellaueris. S; nō ꝯtinuo q̄cq̄d hiſtoꝛia fuerit ānales appellare poſſis. Sūt.n. vtreq; reꝝ geſtaꝝ narratio. Earu; tm̄ ꝓpꝛie reꝝ ſit hiſtoꝛia q̄bus gerendis interfuit is q̄ narret. Annales v̄o cū res geſte pluriū annoꝝ ſuato cuiuſq; āni oꝛdine memoꝛie tradūtur. Cū aūt nō per annos ſed per dies ſingulos res geſtę ſcribuntur: diarium vocatur.

Annalis ⁊ hoc annale q̄ꝺ ad ānos pertinet. Vñ legē ānalē dixerūt q̄ pꝛęſcribebat legitimā ad petendū magiſtratū etatē. Ci.li.de legib⁹: Ciuitatē ānali lege ſeruāto. Dr̄ ⁊ tp̄s ānale q̄ꝺ eſt āni. Var. Et q̄m tp̄a duoꝝ generu; ſūt vnū ānale q̄ꝺ ſol circuitu ſuo finit. Alterum menſtruum quod luna circūiens compꝛehendit.

Annarius.a.um. idem q̄ꝺ annalis. vt lex annaria ab antiquis dicebatꝛ q̄ finiuntꝛ anni magiſtrat⁹ capiēdi vt inquit Feſt⁹.

Annilis ⁊ hoc annile.pe.pro.dr̄ quaſi ſenilis ⁊ ętate grandi. Col.li.j. Parentē oīum terram ſicut muliebꝛem ſexum etate annili iam ꝯfectam ꝓ generādis eſſe fętibus inhabilem. anilis vero per ſimplex.n.ab anu vetula fit.

Annicularis ⁊ hoc ānicularē. idem q̄ꝺ annilis. Aug. delirare tibi videoꝛ auare cū h̄ loquoꝛ ānicularia tibi videtꝛ. h̄ v̄ba.

Anniculus.a.um.q̄ꝺ ē vni⁹ āni: vt āniculus puer ānicula puella: āniculū iumētū. Nec de aīalib⁹ tm̄. ſed ēt de inaīatis: vt āniculū vinū Ply.lib.xiiij. Ergo plātaria īſtituūt: āniculaſq; trāſſerūt ⁊ iteꝝ bimas. De pueris tm̄ magis dr̄ ꝑ diminutiuū. vt bimul⁹ puer q2 ītra hos ānos adhuc paruus eſt.

Annuus.a.um: q̄ꝺ vni⁹ āni ſpacio ꝯtinetꝛ ſicut diurn⁹ q̄ꝺ diei ānuū quoq; dicim⁹ q̄ꝺ fit ſingulis annis. Vir. Atq; annua magnę Sacra refer cereri. Annua abſolute dn̄r alimēta in ſingulos annos. Iuue. Sunt q̄ toꝛtoribus ānua p̄ſtent. Vl. Si cui ānuū fuerit legatum relictu; ſine adiectione ſummę id videri relictum. Sue. de Tyberio peculio ꝯceſſo a patre p̄bitiſq; ānuis fraudauit per ſpēm publici iuris.

Aniuerſari⁹.a.um.q̄ꝺ ſingulis vertētibus ānis fieri ſolet.

Annuatī aduerbiū ab āno. Ply.lib.ij. Hero. teſte q̄ tradit ſingula milia talētū ānuatī thuris pēſitaſſe arabes regib⁹ pſaꝝ

Anniuerſarius.a.um.q̄ꝺ ſingulis annis ſtatutis tempoꝛibus reuertitur ſicuti ſacra āniuerſaria. Scribit Val. ꝙ antipater ſidoni⁹ poeta oībus ānis vno die natali tm̄ coꝛripiebatꝛ febꝛe. Sue. de Aug. Quaſdam ⁊ anniuerſarias ac certo tempoꝛe recurrentes experiebatur.

Anniuerſalis ⁊ hoc anniuerſale anni circulus.

Annoſus a.um.q̄ꝺ eſt vetuſtum. quaſi multoꝝ annoꝛum.

Anno,as,annum ago. a quo fit compoſitu; Perēno q̄ꝺ ſignificat annum perficio.

Annona.ę.pe.pro.ab āno inclinari videtꝛ. ⁊ eſt ꝓuentus frugū vnius anni q̄ſi alimonia nō frumēti ſolū: ſ; ēt aliaꝝ rerum. Col.lib.ix. Vel lactis annona permittit. Abuſiue tm̄ pro ipſo victu capitꝛ. Ci.lib.ij.de diui. Putarā ānonā ī macello cariorē foꝛe. Annonā ēt veteres mēſtruā vel ānuā mercede; ac ſtipēdiū nominarūt. Vege. ꝺ re mili. Toꝛq̄s aure⁹ ſolidę virtutis p̄miū fuit quē q̄ meruiſſet p̄ter laudē duplas ꝯſeq̄batꝛ ānonas. Hic ānonaria ꝓuiſio: ⁊ ānonarię leges dcē ſūt

Anus.us.gn̄is.fe. ⁊ p̄ma coꝛ. vetula dr̄. ab ānoꝝ multitudīe vocata cū antiq̄ ꝯſonātem non geminarēt. Vel ab α ⁊ νοῦς ſenſus vel intellectus ab νοεω ītelligo īde νοος ⁊ per ſynęreſim νοῦς ꝙ iam ſit ſine ſenſu. Hinc fit anilis ⁊ hoc anile q̄ꝺ eſt anus vel quod ad anum pertinet.

Anicula dimin. ꝓ vetula. Dr̄ ⁊ anicilla ſicut docet. Var.

Anus.ni.gn̄is maſ. ⁊ pꝛima pro. pars poſterioꝛ verenda. Quo noīe dictus eſt ⁊ fluuius quidam.

Anulus per duplex.nn. paruus ānus dr̄. ꝑ ſimplex aliud ſignificat. ſ. paruas nates ⁊ oꝛnamentū digitoꝛum.

Anulus. ꝓ digitoꝝ oꝛnamēto a circuitu vocatus eſt ſiue a rotūditate quaſi anus gręci a digitis dactylō appellauerunt a noſtris ēt digiti. Plau. in pe. Atq; vt opinoꝛ digitos in manibus nō habēt q̄d iā q2 incedūt cū anulatis auribus. Apud nos pꝛiſci vngulū ⁊ vnguinum vocabant. poſtea ⁊ noſtri ⁊ greci ſymbolū dixere. Nam ſymbolus nota eſt ⁊ ſignum ⁊ anuli militię notę erant: Condulum quoq; ⁊ condaliū veteres anulū nūcupauere. Plau. in Tri. In thermopolio ꝯdalium es oblitus. Et paulopoſt. Inter eos ne hoīes condaliu; te redipiſci poſtulas: Mos fuit veterū gerere anulū in digito ſiniſtrę manus qui eſt minimo pꝛoximus. Cauſa ē q̄m vt Macro. ſcribit in ſectis humanis coꝛpoꝛibus repertum eſt neruū quēdam tenuiſſimū ab eo digito ad coꝛ hominis peruenire. Et ideo viſu; veteribus vt ille digitus anulo tā q̄; coꝛona circumdaretur.

Anellus diminutiuum. ab anulo. Hoꝛa. in Ser. Sepe notatus cum tribus anellis modo leua pꝛiſcus in ani. Ci. cuius imaginem non modo in tabulis noſtri familiares. ſed etiam in poculis ⁊ in anellis habebant.

Anularis ad anulum pertinens: Anulatus anulis plenus.

Anomalū pe.coꝛ.dr̄ inęq̄le: q2 diſſile eſt ab α ſine νόμος lex q̄ſi extra regulā. anomalū ēt dr̄ aſperū varium. anomalia inequalitas. ⁊ grecum eſt. ανωμαλος.

Anonymū penultīa coꝛrepta ſine noīe ⁊ obſcuꝝ. Legimus aūt populos eē ī aphꝛica atlātes dictos q̄ ſūt anonymi h̄ ē ſine ꝓpꝛijs noībus qui ī vniuerſum. atlātes tm̄ vocitantꝛ. ſic ſemper ꝑ ypſilon ī penultima ὄνομα vertitꝛ vt Hieronymus.

Anophytus pe.coꝛ. latine dr̄ deſuper natus. ab ανωκαι φυω οθεντο φυτον

Anodyna vocantꝛ quę leuationē doloꝛis ſomnu; accerſendo moliuntur ab a pꝛiuatiua ⁊ ωδιν doloꝛ pariendi ſed iterū ponitꝛ ν ne collidantꝛ vocales vt reeo redeo.

Annibal nomē viri carthaginēſis in re militari p̄ſtantiſſimi: q̄ cū minoꝛ.xxv.ānis īperatoꝛ electus hiſpaniā bello ſubegit: alpes tranſiuit q̄ inuię videbantꝛ Romanoꝝ duces tribus p̄lijs vicit: Romanoſq; maxima clade apud cānas affecit gręce tamen dicitur ανειβας ανειβου.

Anquirere. eſt circumquerere.

Anquina pe.pro. funis nauis quo ad malū antēna ꝯſtringitꝛ. De qua Cinna. Atq; anq̄na regat ſtabilē foꝛtiſſima curſu.

Anquiromachus.pe.coꝛ.gen⁹ nauigij: dictus ꝙ celeritate ſuā anchoꝛis ⁊ inſtr̄is reliquis nauiū vehendi ſit aptus.

Anſa vaſis auris vtriq; ꝓminēs q̄ſi manib⁹ teneri ſolet. Vir. Et grauis attrita pendebat cantharus anſa. Ponitur q̄nq; ꝓ fibula ſeu fixula q̄ calceis inſuitur. Tibul. Anaſq; compꝛeſſos alligat arta pedes.

Anſula diminut. ab anſa quo vſus eſt Augu. lib. viij. cō. pro anulo quo fiunt catene licet per tranſlationem: Ex voluntate inquit peruerſa facta ē libido. Et dum ſeruitur libidini facta eſt conſuetudo. Et dum conſuetudini non reſiſtitur:

facta ẽ neceſſitas:quibus〈qſi anſulis qbuſdã ſibimet inexis
vñ catenã appellaui tenebat me obſtrictum dura ſeruitute.

Anſanctus dicitur omni ex parte ſanctus.

Anſer.ocha ab anatando.auis ẽ que nocturnas excubias ce-
lebꝛat.Uigilias enĩ ſuas cãtus aſſiduitate teſtaꝛ.Hinc an-
ſerinus a.um.Ply.Tubera ⁊ quecunqꝫ emolliri opus ſit
efficaſſime anſerino adipe curantur.

Antandos phꝛygię vꝛbs ad meridiẽ poſita quã habitauere
leleges finitimi cilicibus aboꝛigenes oliꝫ cũ habitarẽt acar
naniã a duce lelege leleges appellati ſũt.Et ab eius nepote
Teleboo Teleboi.Hi migrauerũt ĩ aſiã ⁊ dicti fuere Cares
Sed de hoc latius ĩ dictiõe leleges.De hac Uir.Claſſemqꝫ
ſub ipſa antãdro.Antãdrũ vͦ ſaxũ magiſqꝫ inſula inter Te
nedũ ⁊ chiũ:qua egeus ſinus panditur a dextra nauigãtibꝰ

Antacites pe.coꝛ.amnis aſię.a quo piſces antacęi ſalſamẽtuꝫ
nobile.ĩpoꝛtãꝛ antacęi ⁊ ex boꝛyſthene vt ĩquit Herodotꝰ.

Ante.modo aduerbiũ:modo p̄poſitio ẽ.aduerbiũ qñ nulli de-
ſeruit caſui:⁊ ſignificat antea. Uirgil.Ante leues ergo pa-
ſcenꝛ in ęthere cerui.Hoc enĩ accidit multis p̄poſitionibus
Nec mirũ qñ aduerbijs ẽt qbuſdã liceat vim pꝛepoſitionis
aſſumere:vt p̄die kalẽ.p̄die nonas.Itaqꝫ apͦd circũ añ poſt
⁊ reliquę tũc p̄poſitiões iure appellãꝛ:qñ caſibꝰ adiũctę trã
ſitionẽ facere oſtẽdunꝛ qͦd ẽ ꝓpꝛiũ ipſarũ.Qñ vͦ ſine caſi-
bus ſũt aduerbia.Sed cũ ẽ p̄poſitio ſeperari ⁊ cõponi ſolet
Seperata qñqꝫ pſonã:qñqꝫ locũ:qñqꝫ tempus denotat: vt
ante oꝛa parẽtũ:ante tẽplũ:ante duos annos. Cõpoſita plę-
rũqꝫ ſignificat:⁊ cõponiꝛ cũ dictiõe ĩcipiẽte a.c.vt añcapio
e.vt anteeo.f.vt anteſero.g.vt antegradioꝛ.l.vt antelucanꝰ
.p.vt añpono.s.vt anteſto.Ab añ fiunt deriuatiua. Antica
antiquus:antes antemna ⁊ huiuſmodi.

Anti p̄poſitio gręca quę in cõpoſitione plerũqꝫ contradicit: et
aliquando ſignificat re.⁊ aliquando pꝛo.Extra cõpoſitionẽ
cõſtruiꝛ apud eos cũ genitiuo.Et tũc apͦd nos ſignificat ꝓ.

Anterius.añhac.⁊ ab hoc tẽpoꝛe. Fit enĩ ab ante: ſicut a poſt
poſterius.⁊ a ſub ſubterius quo vſus ẽ Boetius:Sidõius
ad Domitiũ.Quę nã potiſſimũ anterius e aulibus noſtris
culina fumaret.

Ante alios ſup alios:plus alijs pꝛius alijs vel p̄ter alios.

Ante ambulo.as. Uide in dictione ambulo.

Antarcticus.pe.coꝛ.quartus circulus cęli eo ꝙ ꝯtrarius ſit cir
culo quẽ arcticõ nominamꝰ. A nr̃is dr̃ polꝰ meridionalis:

Antę.arũ. tantũ plr̃.oſtioꝝ latera dicũꝛ a qbꝰ antipagmenta.

Antea aduerbiũ eiuſdẽ ſignificationis cuꝫ añ cõponiturqꝫ ex
ante ⁊ ea vt oſtendit Priſ.qꝫuis tñ tempus denotet.

Anteeo.is.tam datiuo qꝫ accuſatiuo iũgiꝛ.⁊ ſignificat anteua
do.p̄cello.Plau.in Am.Uirtus oĩbꝰ rebus anteit Saluſt.
in Jug.Et cũ oĩs gloꝛia anteiret:oĩbus tamen charus erat.

Antęos apud nos idẽ eſt qͦd cõtrarius ꝓpꝛiũ nomẽ gigantis
terrę filij magno ac pꝛocero coꝛpoꝛe in lybia apud lixũ oppi
dũ a flumine mauritanię eiuſdẽ noĩs ita vocatũ. qui locus
Antei regia dr̃ roboꝛe ac foꝛtitudĩe nemini cedẽtꝭ.Quotiẽs
mẽbꝛa laboꝛe defecta eſſent tactu terrę recrebantur quem
Hercules palęſtra pectoꝛi aſtrictum expirare coegit.

Antariũ.bellum quod ante vꝛbem geritur.

Antecapio is.p̄uenio anticipo. Sal.cõſul optimũ factu ratus
noctẽ q̃ inſtabat añcapere ne quid ſpatio nouaretur.

Antecedo pe.ꝓ.p̄cedo añuado ⁊ cõſtruiꝛ tã cũ actõ qꝫ cum
dtõ.Decius Bꝛutus Ciceroni.Biduo me Antonius añceſ
ſit itinere multo maioꝛa fugiens qꝫ ego ſequens.Cic.pꝛo ar
chia celeriter antecedere oĩbus ingenijs contigit.

Antecelo.idem eſt quod pꝛecello. Ci. pꝛo Coꝛnelio. Qui elo-
quentia cęteris antecellis.

Antecęnium cibus quę añ cenã ſumiꝛ.Uulgo merẽda.

Anteſero.pe.coꝛ.antepono.Ci. Cecinę Cũ vel iniquiſſimam
pacẽ iuſtiſſimo bello anteferꝫ.Ambꝛo.Fuit ſapientie deo
credere nec filij gratiã anteferre auctoꝛis pꝛecepto.

Antefixa dñr quę ex ope figulino: ſub tectis affiguntur ſub
ſtillicidio.

Antegradioꝛ anteuado. Ci. Quicquid eſt quod deceat id ap-
paret cum antegreſſa eſt honeſtas.

Antegerio:veteres pꝛo valde ⁊ pꝛo ſtatim vtebantur : quaſi
anteqꝫ res gereretur.

Antehac nõ mõ ſigt añ hͦ vt Ter.ĩ An.Nã qͦd añ hac fecit ni-
hil ad me attinet.i.añ hͦ tp̃s ſiue hactenꝰ vel vſqꝫ mõ ſed ẽt
ante illud tp̃s. ſicut poſt hac nõ tñ poſt hoc verũ etiaꝫ poſt
illud tp̃s.Sal.Sic erat accẽſa libidine vt ſępius peteret vi
ros:qꝫ peteretur:ſed ea ſpe antehac fidem perdiderat.

Antilena.qua pectus iumẽti cingitur ſicut poſtilena que ſub
cauda ponitur.

Anteloquoꝛ pꝛius loquoꝛ a quo antiloquium pꝛimus indicẽ
do locus.ſiue pꝛioꝛ locutio.Macro. Hic aſſenſi omnes pꝛe
textato anteloquium detulerunt.

Anteluco.as.ſiue antelucoꝛ penul.ꝓ. ſigt ante lucem vigilo.

Antelucanus.a.um.qͦd eſt ante lucem.Ci.M.Catoni.Ex an
telucano tẽpoꝛe vſqꝫ ad hoꝛã diei decimã magna multitu-
dine hoſtiuꝫ occiſa.Idẽ cõtra Catil.Quoꝛũ omnis ĩduſtria
vitę ⁊ vigilandi laboꝛ in antelucanis cęnis expꝛimitur.

Antelucani venti q̃ aut ex fluminibꝰ aut ex aliquo ſinu ferunꝛ

Antica.Uide in dictione poſtica.

Anticatones dicti ſunt duo libꝛi quos Cęſar ꝯ Catonẽ ſcrip-
ſit.Sue.Reliquit ⁊ de analogia duos libꝛos:⁊ anticatones
totidẽ nomẽ ẽ cõpoſitũ ex gręco ⁊ latino.Nã vt Quintil.in
quit Ex peregrino ⁊ noſtro componuntur dictiones vt epi
togium ⁊ anticato.

Antemaloꝝ hyphen eſt.i.vnio:quia ſub vno accentu duę di-
ctiones pꝛoferuntur.eſt enim vnitas quaſi compoſitio. Nã
ſignificat pꝛeteritoꝛum maloꝛum.

Antemon pe.pꝛo.velum qͦd poteſt facilius obliquari quo nau
tę in ſummo tempeſtatis diſcrimine vtuntur.

Antemnę.cũ m ante n.vꝛbs ante amnẽ dicta ꝙ eã amnis p̄ter
fluat.de q̃ Uir.li.vij.autẽnęqꝫ tegmina tuta cauãt capitum:

Antenna.per duplex.nn.lignũ ꝑtranſuerſum in malo poſituꝫ
in quo velum alligatur.a circũtenẽdo dicta.Ply.li.j. Non
antennas ſolum verum ipſa nauigia contoꝛta frangens.

Ante oculos minus eſt qꝫ coꝛam.Nam coꝛam pꝛoximitatem
ſignificat.ante oculos poteſt ẽt longe intelligi.Ter.in Eu.
Quę mihi ante oculos coꝛam.

Antę:lapides ſunt qui vtrunqꝫ latus hoſtij muniunt alio no-
mine paraſtadę auctoꝛe Uictruuio.

Antes nomẽ ab ante deductũ.quo ſignificãꝛ eminentes lapi-
des:ſiue vltimę columne quadratę qbus ſuſtineꝛ fabꝛica.
Hinc dicti videnꝛ antiani magiſtratꝰ ĩ vꝛbibus q̃ ſemeſtrẽ
magiſtratũ exercẽt q̃ velut:antes colũnę totiꝰ vꝛbis onerei
cũbẽte eã ſuſtinẽt.ad quã etymolagiã ẽt extremos oꝛdines
vinearũ poſſumꝰ trahere q̃ anteſtãt.Uir.li. ij. Ge. Jã canit
extremos effętus vinitoꝛ antes.Alij macerias accipiũt qbꝰ
vineta claudunꝛ quę fiunt de ſiccis lapidibus:ſic dictę a la-
pidibus eminentioꝛibꝰ q̃ ĩterponũꝛ ad maceriã ſuſtentãdã

Añpono.is.p̄fero.Ci.ĩ Lęl.Ut amicitiã oĩbꝰ rebꝰ añponatis.

Anteſignanus:ſignoꝝ hoc eſt vexilloꝛũ ꝓpugnatoꝛ ſiue defen
ſoꝛ.Nã ſignũ pꝛo vexillo ponitur. Liui.li. iiij. Signa nunc
reſiſtentia deſerunꝛ ab anteſignanis nũc inter ſuos manipu
los recipiunꝛ.Signifer eſt qui vexillũ defert. Ideo Liu.ibi
nõ ſolũ de anteſignanis ſed ſignifero ita loqꝛ.Ita p̄mo ſta-
tim pꝛelio cum dictatoꝛ equitatum immiſſo anteſignanos
hoſtium turbaſſet legionum:inde ſigna inferri pꝛope iuſſit
ſigniferũqꝫ ex ſuis vnum cunctantem occidit

Anteſto.as.cũ dtõ ꝯſtruiꝛ.Gel.li.ix.Qui ⁊ viribus ⁊ magnitu
dine ⁊ adoleſcentia ſimulqꝫ virtutę cęteris añſtabat.i. ante
cellebat.Sed hoc ꝑ trãſlationem.Nam pꝛopꝛie ſignificat ſi
cut ſonat.Unde antiſtes ⁊ antiſtitoꝛ.

Antiſtes itis.ex ante ⁊ ſto.tã fę.qꝫ maſ. generis qui in aliqua
re excęllit:vt ſi dicamꝰ Ci.eloquẽtie antiſtes quaſi añ ſtans
pꝛinceps.Ual.max.li.j.Ne deę vetuſtis ritibꝰ perita deeſſet
antiſtes Liu.li.j.Poticij ab Euandro edocti antiſtes ſacri.

Antiſtitoꝛ pe.coꝛ.quaſi anteſtatoꝛ.Col.li.iiij. Neqꝫ enim ſin-
gulis totidem antiſtitoꝛes poſſit dare qui obſeruent quiqꝫ
pꝛecipiant ne acerbę vuę demetantur.

Anteſtoꝛ.aris.ante iudicem ſtatuo.

Antepagmēta ſunt valuaꝝ oꝛnamēta ꝙ ante valuas appingantur.i.affigantur: vel ꝙ appingantur antis.

Anterpectatum:tota vna dictio aduerbium: ⁊ ſignificant antequam expectaretur eius aduentus Uirg.li.iiij.Geo.Anterpectatum poſitis ſtat in agmine caſtris.

Anteuenio p̄uenio.Sal.in Jug.Ac ꝑ tramites occultos exercitum metelli anteuenit.Plau.in Tri.dtō iunxit pro coꝛam venio tempoꝛi huic hodie anteueni.

Anteuerto p̄cedo p̄uenio anticipo.Cic.in Lel. Jd ipſum cum tecum agere conarer.Fānius anteuertit.i.pꝛefat⁹ eſt.Amb. ad Simplicianum.Jta mens boni ſpeculatrix conſilioꝛum ſuoꝛum eſt:pꝛiuſqꝫ examinat quid decoꝛum atqꝫ honeſtuꝫ Jniquitas vero opere cogitationem anteuertit.

Anteurbanus.a.um.quod eſt vꝛbi pꝛopinquum.Unde anteurbana pꝛedia dicuntur vꝛbi pꝛopinqua.

Anticipo.as.pe.coꝛ.ante capio pꝛeuenio. vt eſt illud Stricti oꝛ eos p̄ceſſerat aura iugales ęſtiuū ſuadens anticipare diē

Antię ſunt muliebꝛes capilli ī fronte demiſſi ꝙ añ faciē ſiti ſint

Anthinuꝫ mel vocaṫ qđ vere factū eſt:quē ex floꝛibus faui cōſtruanṫ.quos gręci τα ανθεα appellant.Mel v̄o ęſtiuum vocatur hoꝛeū:ꝙ gręci oēs fruct⁹ ęſtiuos nominãt hoꝛeos quoniam id tempus per excellentiam hoꝛam vocant.

Antium:vꝛbs latij volſcoꝛum caput. Romanoꝛum colonia: dictum ꝙ ante alias vꝛbes in ipſo littoꝛe ſita ſit ad ocium.rerumqꝫ vꝛbanarum vacationem accommodata.

Antidotū pe.coꝛ.ex cōtrario datū remediū ſiue medicamētuꝫ venena ꝙ ꝯ daṫ. Nā ⁊ ipſa antidota.fere venena ſunt vt ſit antidotū q̄ſi venenū ꝯ venenū εξ αντι και διδωμι. Nā cōtraria ꝯtrarijs curāṫ.Quintil.li.vij. Tyrannus ſuſpicat⁹ a medico ſuo datā ſibi venenū toꝛſit eū.Et cū id dediſſe ſe negaret accerſit alterū medicū:ille datū ei venenū dixit:ſed ſe antidotū daturū.Diciṫ ⁊ antidotus genere fęm Gel li. xiiij. Huius regis antidotus celebꝛatiſſima q̄ Mitridates vocatur. Hierony.ꝯ Rufinū. Apd̄ medicos quoqꝫ q̄dā antidot⁹ noxios hūoꝛes tēperās ex amaritudīc noīaṫ q̄ dulcis oñdiṫ

Antidotarius liber in quo de antidotis tractatur.

Antidoſis:latine retributio:Significat enim quicquid alicui ex aduerſo datur.εξδιδωμι .ιι.δωσω

Antipodoſis.itē retributio.Ex anti.⁊ apo que re īdicant ⁊ doſis datio.Figura eſt cum media pꝛimis ⁊ vltimis conueniunt:vt veſtrū hoc factum repꝛendo.P.C.nō meū:ac pulcherrimū q̄dē factum.verum vt dixi non meum ſed veſtrū

Antibaccius:pes bacchio contrarius.Conſtat ex duabus longis ⁊ vltima bꝛeui: vt natura.

Antigenes.pe.coꝛ. nomen pueri ruſtici.

Antigonus nomen pꝛopꝛium regis macedonum.

Antilochus pe.coꝛ.Neſtoꝛis filius quē in bello troiano Mēnon auroꝛe filius interemit.Uñ patris pꝛece motus Achilles Mennona occidit.

Antigrapium : latine exemplar dicitur.

Antilogia.dici pōt cōtradictio refragatio vl' q̄ſi ꝯtraria oꝛatio

Antiaxōa q̄ſi ꝯ axē poſita.anti ꝯ ἄξι ς axis Gręci ἀντιαξονα

Antimachus pe.coꝛ.cum ch aſpirato nomen viri latine contra pugnās. Mache enim pugnam ſignificat.

Antiquus ꝓp̄e vet⁹.Uirg.Antiquaſqꝫ domos auiū deductū. vt Uar.docet ab añ ⁊ ęuū Qm̄ v̄o q̄ antiq̄oꝛa ſūt fere melioꝛa eē ꝯſueuerūt: vt moꝛes vinū ⁊ ſimilia.Plau.Qui vtunṫ vino veteri ſapientes puto:⁊ q̄ libēter veteres expectant fabulas.Jdeo factū ē:vt Antiqui⁹ q̄ñqꝫ ꝓ meli⁹ vſurpemus Ci.in Lel.Hoc q̄dē ē ꝓpꝛiū amicitię ſꝫ antiq̄oꝛ ⁊ magis a natura ꝑfecta.Et antiquus poniṫ ꝓ nobili ac venerabili.Uir. Terra antiqua potens armis. Ab antiquus ſit antiquitas pꝛo vetuſtate.Antique ⁊ antiquitus aduerbia.

Antiquarius:rerū antiquaꝝ peritus.Juue.Jgnotoſqꝫ mihi tenet antiquaria verſus.Jtē antiquarius dṙ q̄ verba ab vſu remota ⁊ cōmētarios pōtificū ⁊ vetuſtiſſima fędera ⁊ exoletos ſcrutaṫ auctoꝛes vt ex his contrahat que nō intelliganṫ vt q̄dā ſolus ſcire videatur.Et antiquarius idē quod antiquus:⁊ q̄ lr̄as antiquas ſcribit.Aug.ſupꝛa Lucā. Quēadmodum q̄ videt literas in codice optime ſcripto ⁊ nō nouit legere.laudat quidem antiquarij manū admirans apicum pulchꝛitudinem:ſed neſcit quid ſibi velint illi apices.

Antiquo.as.euacuo aboleo:⁊ ad ſtatū pꝛiſtinuꝫ reuoco. Liu. Dīum rerū cā vobis antiquādas cēſeo iſtas rogatiōes. Et antiquare eſt ꝯfirmare Liui. De plebeo ſenatu antiquabāt

Antiphates pe.coꝛ.nomē pꝛopꝛiū regis leſtrigonium de quo Uir.li.viij.Et pꝛimum antiphatem:is enim ſe pꝛimus agebat.Dicitur ⁊ antiphateus.

Antiphona.pe.ꝓ.nō aūt coꝛ vox recipꝛoca duobus choris alternatim pſallētibus.Antiphonas gręci pꝛimi cōpoſuerūt ⁊ apud Latinos diuus Ambꝛ.īſtituit. Ex hīc in cunctis regionibus occiduis vſus increbꝛuit.ideo aūt penul. ē longa q̄m ē ω mega εξ αντι και φονη vox ꝯ cōeꝫ vſū ſic Jacob⁹ ꝯ v̄o Ambꝛoſius et Gręgoꝛius de q̄b⁹ plura eſſent dicēda.

Antiphꝛaſis pe.coꝛ.ſermo per contrariū intelligendus: vt pcę quia nemini parcant.Anti contra φράσις locutio.

Antiſtrophe.ἀντιςρόφη dṙ cū inter cōiuncta duo quę ex ſe pendeant ſit alterna conuerſio : vt ſeruus dñi: ⁊ dñs ſerui.

Antipariſtaſis pe.coꝛ.a gręcis dicitur per quam vbi calidum eſt inde frigus excedit.Ubi frigidum eſt:inde caloꝛ expelliṫ Hinc putei per hibernum tempus calent:quia illo ſe caloꝛ contulit cedens frigoꝛi ſuperioꝛa poſſidenti.

Antipodes pe.coꝛ.dicunṫ qui cōtra nos poſiti ſunt cōtrarijs veſtigijs quos tñ Aug.li.xvj.ci.dei negat eē ſic ſcribēs.Qui vero ⁊ antipodas eē fabulātur.i.homines a ꝯtraria ꝑte vbi ſol oꝛitur q̄ñ occidit nobis aduerſa pedibus noſtris calcare veſtigia nulla ratione credendum eſt.

Antiptoſis pe.pꝛo.latine dici pōt pꝛo caſu.Figura q̄ñ caſus ꝓ caſu poniṫ:vt vꝛbē quā ſtatuo veſtra eſt.Cōponiṫ enim ex anti.pꝛo.πτοσις caſus ab πιπτώ και εν τω παρακειμενω πεπτοκα

Antitheſis pe.coꝛ.Figura cum vna littera ponitur pꝛo alia:vt olli pꝛo illi.Componitur enim ab αντι quod eſt pꝛo ⁊ θεσις poſitio quaſi pꝛo altero poſitio.

Antiſtęchō.itē dṙ ꝓ lr̄a nā anti.ꝓ.⁊ ſtęchō lr̄a.vt ſella ꝓ ſedda ⁊ magalia ꝓ magaria.l.ꝓ.r. Nā magal ꝓ magar dṙ ꝙ pęnorū lingua villam deſignat. gręce αντιστοιχειον.

Anthitheton pe.coꝛ.obiectū vl' ꝯ poſitū.Figura cū ꝯtrarijs opponūṫ ꝯtraria:vt apd̄ Ouid.Frigida pugnabāt calidis: humētia ſiccis Mollia cū duris: ſine pōdere habētia pōdus. Nā anti.ꝓ.vel ꝯ theton poſitū. Perſius Carmina raſis libꝛat ī anthithetis doctas poſuiſſe figuras.Aug. li.xj. ci.dei. Anthitheta q̄ appellāṫ in oꝛnamētis elocutionis ſūt decētiſſima:quę latine appellanṫ oppoſita:vel qđ expꝛeſſi⁹ dṙ.contrapoſita:vt apud apoſtolū.Per arma iuſtitię a dextris ⁊ a ſiniſtris:per gloꝛiam ⁊ ignobilitatem ab αντι και τιθημι

Anthypophoꝛa pe.coꝛ.figura q̄ ſit cū tacitę obiectōi rñdeṫ.nā ancti ꝯ hypophero ſubduco vl' ſuffero.q̄ſi ꝯtra ſubductio.

Antiſthenes.pe.coꝛ.nomē philoſophi.⁊ contra valentiā ſiḡt. Hic cū gloꝛioſe docuiſſet rhetoꝛicā:audiſſetqꝫ Socratē dixiſſe fertur ad diſcipulos.Abite ⁊ magiſtrum querite. Ego enim iam reperi.Statimqꝫ venditis quę habebat ⁊ publice diſtributis nihil ſibi pluſqꝫ palliolum reſeruauit.

Antitypū.pe.coꝛ.latine exēplar:ſilis foꝛme vel contrariū.

Anticyra pe.coꝛ.īſula ad ſinū adiacēs Maliacū ⁊ Oetā mōtē cu⁹ meminit Stra.li.ix.vbi auctoꝛe Ply.Elleboꝝ tutiſſime ſumiṫ.Oui.li.iiij.de pō. Jbibe dixiſſē purgātes pectoꝛa ſuccos q̄cq̄d ⁊ i tota naſciṫ anticyra.Uñ quotiēs īſanū hoīeꝫ ſignificare voluerīt anticyra egē ſcribūt Hoꝛ.Si trib⁹ anticyris caput īſanabile nūq̄ꝫ tōſoꝛi licino cōmiſerit.Eſt ⁊ anticyra ciuitas iuxta Cirrhā ī phocide regiōe ī coꝛinthiū ꝯuerſa ſinū ab āticyreo q̄dā herclis ętate capariſſ⁹ ab homero dcā

Antepater pe.coꝛ.nomen pꝛopꝛiū poetę Sidonij.Fuere ⁊ alij hoc noīe vocati.Hic antipater nobili epigrāmate in ſapho decimā inter muſas eam cooptat.

Antinous ęgypti ciuitas ab hadriani amaſio ſic dicta vt ſcribit Hier.li.contra Joui.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Antęus gigas libycus quem hercules occidit hunc fabule fingunt quaſi filius terrę fuerit propter quod cadens in terrã fortior ſoleret aſſurgere.

Antheus cũ h. vnus fuit ex Aeneę ducibus. Uir. Anthea ſergeſtumqꝫ vocat.

Anthypatea: diſcordia ſicut Sympatea concordia nobiliũ an docet Ply. li. xxxvii. υπατος conſul.

Antypaphus latine proconſul.

Antonomaſia cũ accẽtu in pe. dici põt ꝓ noĩe. i. vice noĩs poſitio. Diome. Antonomaſia eſt vocabulũ qđ ſine noĩe poſitũ loco eius fungitur: vt eſt arma virũqꝫ caro vbi intelligitur Aeneas. Fit aũt tribus modis. Ab animo vt magnanimus anchiſiades. i. Aeneas. A corpore: vt ipſe Arduus. i. Polyphemus. Extrinſecus vt infelix puer atqꝫ impar ꝯgreſſus. Achilli hoc eſt Troilus inde antonomaſticos denominatiue

Antiochus nomen proprium regis Syrię Seleuci regis fili Fuere ꝛ alij Antiochi Syrię reges. Fuit ꝛ alius Antiochus Aſcalonita phus Ciceronis Brutiqꝫ preceptor.

Antiochia vrbs in Syria q̃ prius Metropolis Epiphane et reblata ab alijs Theopolis hoc eſt dei ciuitas eſt appellata. Hanc Seleucus nicanor in ſuoꝝ memoriam cõdidit olympiade: quã orontes fluuius interfluit ab occidentali regione lauat męnia eius farfar fluuius. Alia eſt Antiochia ad ꝑſicũ littus ab Antiocho cui ſother cognomen fuit condita. Ab Antiochia fiũt adiectiua Antiochenus ꝛ antiochenſis.

Antonioꝝ famia Romę nobiliſſima vetuſtiſſimaqꝫ fuit: vtpote quę ab Antone Herculis filio ꝛ noĩata ꝛ oriunda prodit

Anthropos pe. produ. Nam gręce ανόρωπος οτιανω και τροπη latine homo dicitur.

Antropophagi populi Scythię q̃ humana carne veſcũtur φαγω eniꝫ comedo ſignificat. Hi populi ſunt ad orientẽ ac ſeẽtentrionẽ Maſſagetis ꝛ circa hos triſtiſſima ſolitudo et mare quod Tabin vocant.

Anthropophormitę dicti ſunt q̃ ſimplicitate ruſtica deũ habere membra arbitrãt. Uñ ꝛ Antropophormiteca hęreſis

Anthraces pe. ꝓ. latĩe carbones. Anthraceus carbonarius. Anthracia pruna. Anthracinus color niger: a carbone ꝙ carboni ſimilis ſit: ſiue ꝙ huiuſmodi color fit ex tritis ĩ mortario carbonibus. Uar. de vi. pa. Propinquę adoleſcẽtulę ꝛ iã anthracinis ꝓximo amiculo nigello: capillo demiſſo ſequũt luctũ: Rurſus Anthrax ſicut ſcribit Hie. ad Dama. genus ẽ lapidis fulgidi atqꝫ lucentis quem nos carbunculum interpretamur ꝛ quem in duodecim lapidibus inuenimus.

Antlia. ę. machinula ad hauriendam aquã excogitata Nam αντλεῖν latine haurire dicit. Mar. cura laboratas antlia tollit aquas. Et Feſtus antlare haurire a gręco αντλαω και ενθεν το ντ λημακα λεομεν deſcendit Luii. Florem antlabant liberi excarthefiis.

Antrũ. crypta. latine ſpecus vel cauerna quaſi atrũ: vt inquit Amb. li. hexa. ꝙ atro inhorreſcat ſitu atqꝫ offuſcatione tenebrarũ. Nã antrũ vocant ingentem quandã concauitateꝫ in vrbẽ ductã: ſed miror cur tantus vir dictiunculã etiã puerulis manifeſtam gręcã το αντρον του αντρου latinã eſſe voluerit: neqꝫ ſuidam citare aut alios grępos oportere. Eſt etiam nomen fluminis in Britannia.

Antus aĩal ẽ đ quo. Plyn. lib. x. ſcribit ꝙ equoꝝ hinnitus ĩmitet.

Anubis pe. ꝓ. gtũ facit anubis vel idis ꝛ lingua ęgyptiaca đr canis in cuius forma colebat Mercurius vt ĩquit Ser. Uirg. Omigenũqꝫ deũ monſtra ꝛ latrator anubis. Ouid. đ ſine titulo. Per tua ſacra p̃cor ꝑ anubidis ora verẽdi. Diod. ſcribit anubiꝫ filiũ fuiſſe Oſiridis qui canem geſtabat tanq̃ꝫ armorum inſignia. Ex quo ęgyptij canem venerantur ꝛ anubim deum canino capite effingunt.

Anxius ſollicitus męſtus ab αγχωπαγξω Unde anxietas ꝛ anxietudo de quibus ſupra.

Anxifer pe. cor. q̃ſi angorẽ anxietatẽqꝫ ferens. Ci. li. ij. tuſ. Nũc dolorum anxiferi torquent vertices. nunc ſerpit ardor.

Anxyrus pe. cor. dr q̃ſi abſqꝫ raſura. ab α ſine ξυρεύω rado. Nã inberbis a Campanis colebat Juppiter enim interponitur ad euphoniã vt. αμβροσια

Anxur tam. maſ. q̃ꝫ neu. generis vrbs eſt quã oliꝫ Trachinam nũc Tarracinã dicũt. Mar. Siue ſalutiferis candidus anxur aquis. Hor. Millia cũ prãſi tria repimus atqꝫ ſubimus ĩpoſitũ ſaxis late candentibus anxur. Dicitur autem anxur: vt Ser. docet qr illic colebatur Jupiter anxurus quaſi. i. ſine nouacula quia barbam nunq̃ꝫ raſiſſet.

Anyger et anygrus fluuius theſſalię. De quo Oui. Fundit anygrus aquas.

Anypodetus ανυποδητους grę̨ci vocãt q̃ pedibus ſũt nudis.

A ante O

Aonia regio Tracię ab Aone rege Neptunni filio dicta: quẽ factiõe ſuoꝝ ex apulia pulſum in Bęotiã tradũt veniſſe: ac de ſuo noĩe mõtanã regionẽ Bęotię vocitaſſe Aoniã. Aoneſqꝫ eius mõtes dicũt. Hinc Aonius aonia um. Ouidi. Seperat aonios actęis phocis ab aruis. Similiter Aonides patronymicum ꝓ poſſeſſiuo. Juuena. Aptuſqꝫ bibendis fontibus aonidum.

Aorſi ppl̃i nõ ꝓcu. Jaxarte fluuio q̃ in hyrcanũ mare influit vt inquit Ptolo. Alios Plynius in Europa collocat aorſos. Scribit Strabo. Aorſos thanaiꝫ accoluiſſe.

Aornos: fuit petra apud Jndos preceps ꝛ in via monumẽtis hiſtoricorum celebrata quaſi auibus inacceſſa. A enim priuationem ſignificat.
auẽ. Scribit Plut. Alexandrũ cũ intellexiſſet hãc petrã teneri ab hoĩe meticuloſo dixiſſe. nũc locus iſte facillimus ẽ captu

A ante P

Apamea: inſula eſt a Tygri fluuio circumfuſa ſic dicta vt ſcribit Plynius ab Anthiochi matre. Eſt ꝛ Apamea bithynnię oppidũ: quã Nicomedes cognomẽto Epiphanes Pruſij regis filius de matris Apames noĩe Apamean vocari voluit quę Myrlea a Myrlo colophoniorum duce dicebat

Apamia cũ. i. vrbs minoris aſię eſt: ꝛ vna phrygiarũ vrbium maxima fuit. Urbs fuit noĩe Celenis qua deſtructa Antiochus ſother hoĩes trãſtulit in eã quę poſtea Apamia dicta ẽ ꝛ vrbẽ appellauit de noĩe matris Apamie Artabazi filię q̃ Seleuco nicanori nupta fuit Eſt ꝛ alia vrbs eius noĩs ĩ pthia

Apageſis: pe. cor. aduerbium grecuꝫ comicũ familiariter corripientis eſt quod ſignificat abduc ſi vis ꝛ remoue. Apul. Apageſis iam cruentos deos.

Apanthropos. pe. pro. latine inhumanus dicitur. Apanthropia inhumanitas.

Appella dici põt ſine pelle. Quo noĩe vocati ſunt iudei circũciſi. Hor. li. Ser. Credat iudęus appella.

Appelles: is. vel etis. ſꝫ Priſ. nomẽ pictoris eximij patria Coi q̃ oẽs p̃uſgenitos futuroſqꝫ poſtea ſuꝑauit: ꝛ picturę plura ſolus ꝓpe ꝯtulit q̃ꝫ ceteri. Fert Alexãdrũ macedonẽ a nullo pingi voluiſſe q̃ꝫ ab appelle. De h̃ Oui. Si nũq̃ꝫ venereꝫ cous pinxiſſet appelles. Merſa ſub ęquoreis illa lateret aq̃s.

Apenninus ꝑ duplex. nn. a penna q̃ ẽ ſumitas. Uel a pęninus cũ ę. dipth. vt ſẽtit Ser. q̃ſi alpes pęni quẽ Annibal primus ſuꝑauit. Hic Jtaliam diuidit incipitqꝫ a Genua ꝛ ſupra carnos incumbit. Liu. li. xxi. penninum dicit diſputans.

Aper porcus ſylueſter. ab αφρός ſpuma ꝙ ſpumaꝫ ore emittat. Uel dicit a feritate quaſi aſper ꝙ hirſutus ſit ſeu ꝙ in locis aſperis habitet: vt inquit Uarro.

Aperio: ex ad pario vt inquit Priſ. abiecta. d. qr ad ſequente p. nũq̃ꝫ abijcit. Et ſignificat pateſacio. Ter. Fores aperi. Habetqꝫ a cor. Juu. Protulit vt mons eſt ꝛ apta palluit agna. Quandoqꝫ detego. Hinc Macro. ait iuniores ſolitos eſſe non tam honoris q̃ꝫ valitudinis cauſa maioribus caput aperire Statius. Sic fatus apto enſe vocat ſocios. Per trãſlationẽ aperire ponit ꝓ exponere. Plau. Age iã: et h̃ ęnigma apinobis Jtẽ ꝓ nudare. Ci. Uerent. n. ne ſi quo caſu acciderit: vt ꝑtes corpis q̃dã apiãt: aſpiciant nõ decore. Jtẽ ꝓ vulnerare Juue. Fuſte apire caput cãdelã apponere valuis. Huius v̈bi ꝯpoſita ſũt adaperio. ꝙ eſt valde aperio. a quo Ada-